

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sõltumata 28. juuli 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni (Genfi pagulaskonventsioon) artikli 1 jaotise C punkti 5 teisest lausest kaotab isik oma pagulasseisundi kohe siis, kui on ära langenud pagulasseisundi tunnustamise aluseks olnud põhjendatud kartus tagakiusamise ees direktiivi artikli 2 punkti c mõttes ning ka muudel põhjustel ei pea pagulane tundma põhjendatud kartust tagakiusamise ees direktiivi artikli 2 punkti c mõttes?
- 2) Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: kas direktiivi artikli 11 lõike 1 punkti e alusel pagulasseisundi lõppemise eelduseks on see, et riigis, mille kodanik on pagulane,
 - a) on olemas kaitse pakkuja direktiivi artikli 7 lõike 1 mõttes, ning kas seejuures on piisav, et kaitse pakkumine on võimalik ainult rahvusvaheliste relvajõudude abil,
 - b) pagulast ei ähvarda ükski direktiivi artikli 15 mõttes tõsine oht, mis võiks kaasa tuua täiendava kaitse andmise direktiivi artikli 18 alusel, ja/või
 - c) julgeoleku seisukohast on olukord stabiilne ning üldised elutingimused tagavad toimetulekumiinimumi?
- 3) Kas olukorras, kus senised asjaolud, mille alusel tunnistati isik pagulaseks, on ära langenud, tuleb uusi teistlaadseid tagakiusamise asjaolusid?
 - a) hinnata lähtuvalt tõenäosuskriteeriumist, millest lähtutakse pagulaseks tunnistamisel, või kohaldatakse asjaomase isiku kasuks teistsuguseid hindamiskriteeriumeid,
 - b) hinnata direktiivi artikli 4 lõikes 4 ette nähtud tõendamiskoormise kergendamist arvestades?

⁽¹⁾ ELT L 304, lk 12; ELT eriväljaanne 19/07, lk 96.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 29. aprillil 2008 — Khoshnaw Abdullah versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-177/08)

(2008/C 197/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Khoshnaw Abdullah

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sõltumata 28. juuli 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni (Genfi pagulaskonventsioon) artikli 1 jaotise C punkti 5 teisest lausest kaotab isik oma pagulasseisundi kohe siis, kui on ära langenud pagulasseisundi tunnustamise aluseks olnud põhjendatud kartus tagakiusamise ees direktiivi artikli 2 punkti c mõttes ning ka muudel põhjustel ei pea pagulane tundma põhjendatud kartust tagakiusamise ees direktiivi artikli 2 punkti c mõttes?
- 2) Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: kas direktiivi artikli 11 lõike 1 punkti e alusel pagulasseisundi lõppemise eelduseks on see, et riigis, mille kodanik on pagulane,
 - a) on olemas kaitse pakkuja direktiivi artikli 7 lõike 1 mõttes, ning kas seejuures on piisav, et kaitse pakkumine on võimalik ainult rahvusvaheliste relvajõudude abil,
 - b) pagulast ei ähvarda ükski direktiivi artikli 15 mõttes tõsine oht, mis võiks kaasa tuua täiendava kaitse andmise direktiivi artikli 18 alusel, ja/või
 - c) julgeoleku seisukohast on olukord stabiilne ning üldised elutingimused tagavad toimetulekumiinimumi?
- 3) Kas olukorras, kus senised asjaolud, mille alusel tunnistati isik pagulaseks, on ära langenud, tuleb uusi teistlaadseid tagakiusamise asjaolusid?
 - a) hinnata lähtuvalt tõenäosuskriteeriumist, millest lähtutakse pagulaseks tunnistamisel, või kohaldatakse asjaomase isiku kasuks teistsuguseid hindamiskriteeriumeid,
 - b) hinnata direktiivi artikli 4 lõikes 4 ette nähtud tõendamiskoormise kergendamist arvestades?

⁽¹⁾ ELT L 304, lk 12; ELT eriväljaanne 19/07, lk 96.